

Freixes de flor

Castellbell i el Vilar

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Obaga del Santó
Alçada: 255

Coordenades:

Latitud: 41.64496
Longitud: 1.83841
UTM Est (X): 403266
UTM Nord (Y): 4611009

Classificació

Número de fitxa 08053 - 524
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (2015)
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: 08052A001001120000OI
Fitxes associades:
[Turó del Marquès](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: dg., 07/05/2017 - 02:00

Descripció

El Freixe de flor (*Fraxinus ornus* L.) és una espècie que creix de manera natural entre l'obaga del Santó i el turó del Pinsà una zona ombrívola i fresca per on baixa la riera de Marganell. El seu nom prové del grec "phraxis", que significa tancat i del llatí "orno" que significa muntanya. Es tracta d'un arbre caducifoli, amb una copa ben ampla i una alçada màxima de 15 a 18 metres. El tronc pot arribar a fer 1,00 metres de diàmetre, d'escorça suau i llisa, amb tonalitats que van des del gris fosc al negre. Les fulles són oposades, caduques i compostes imparipinnades i mesuren de 5 a 10 centímetres. Els pecíols, de 5 a 9, pedunculats, i irregularment dentats, de color verd clar. La reproducció és fa per llavors fresques sembrades immediatament després de la collita i pot arribar a un any a germinar, tot i que els esqueixos tenen força èxit. La inflorescència consisteix en panícules laterals o terminals còniques de 15 a 20 cm, molt espectaculars i de gran bellesa i lleuger aroma. El fruit és una sàmara de 2 a 2,5 centímetres que es troba situat damunt del peduncle. Floreix a la primavera. La pol·linització es fa per l'aire.

Observacions:

en alguns indrets rep el nom de freixe d'olor o del mannà o freixe femella.

Història

En farmacologia és molt apreciat. Conté manitol en un 55%, hexoses, manotriosa, exatetroso, resina i heteròsids cumànics com el fraxòsid i l'esculòsid. A partir d'una incisió realitzada a l'escorça es pot obtenir el mannà (laxant suau que a fortes dosis pot ser purgant). Les fulles tenen propietats laxants. En la medicina tradicional s'ha emprat per tractar el restrenyiment en nens i ancians; per millorar les flebitis, varius i morenes i en cistitis, hiperucèmia, gota, hipertensió arterial i antireumàtica.

Bibliografia

BOADA, Martí; GÓMEZ, Francisco Javier (2011). Boscos de Catalunya. Ed. Lunwerg editores.
CHINERY, Michael (1992). Les plantes de nos régions. Ed. Solar GORDI, Jordi (2011). Els arbres mediterranis. Un recorregut pels seus valors culturals i espirituals. Ed. Documenta Universitaria.
PASQUAL, Ramon (2009). Guia d'arbres per a nois i noies. Cossetània edicions. PHILLIPS, Roger (1985). Los árboles. Ed. Blume, S.A. VALLÈS, Florenci i BADIA, Jordi (1994). El freixe de flor a Catalunya; dins El Brogit. Periòdic informatiu de Castellbell i el Vilar, 163, gener de 1994, p. 16-17. Portal de biologia de conservació de les plantes de la Universitat de Farmàcia de la UB:
http://bioc.org.es/bioc/index.php?option=com_content&view=category&layout=blog&id=20&Itemid=54
Portal del medi natural del Bages <http://ichn.iec.cat/Bages/index/index.htm>

